

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີ ຫ້າສິບສາມ

ນິມິດຄຳພະຍາກອນທຳຖືກເປີດເຜີຍ:

ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງວັນສຸດທ້າຍຜ່ານປະສົບການຂອງດານເືອນ

Jeff Pippenger

2024-01-17

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງກຳລັງກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍໜຶ່ງກວ່າວັນເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່,

“ຜູ້ພະຍາກອນໃບຮານແຕ່ລະຄົນໄດ້ກ່າວໄວ້ສຳລັບເວລາຂອງພວກເຮົາໜຶ່ງກວ່າສຳລັບເວລາຂອງຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນການພະຍາກອນຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຍັງມີຜົນໃຊ້ບັງຄັບສຳລັບພວກເຮົາ.

‘ບັນດາສົງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດແກ່ພວກເຂົາເປັນແບບຢ່າງ: ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ປາຍຍຸກຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.’ 1 Corinthians 10:11. ‘ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົນເອງ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຮົາ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນເລື່ອງສົງເຫຼົ່ານີ້,

ຊຶ່ງບັດນີ້ຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ

ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທຳຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ;

ສົງເຫຼົ່ານີ້ແຫຼະທີ່ພວກທູດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກສອດສ່ອງເບິ່ງ.’ 1 Peter 1:12”

“ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມແລະຮວບຮວມຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ສຳລັບຊົນລຸ້ນສຸດທ້າຍນີ້.

ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ ແລະການດຳເນີນອັນຂຶ້ນຕໍ່ກັນຢ່າງສະຫງ່າງາມໃນປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີໄດ້ມີ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຊ້ອກ ແລະກຳລັງເກີດຂຶ້ນຊ້ອກໃນຄຣິດຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.” Selected Messages, ແຫຼ່ງ 3, 338, 339.

ດານເືອນເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຜູ້ຊົງໃນວັນສຸດທ້າຍໄດ້ຄົ້ນພົບໂດຍຜ່ານພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນວ່າ

ພວກເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປ. ເມື່ອພວກເຂົາຕົ້ນຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນ,

ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງປະກອບຄຳອະທິຖານຕາມພຣະທຳເລວີນີຕີ ບົດທີ 26,

ແລະທັງຄຳອະທິຖານເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມລັບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂັ້ນສຸດທ້າຍ

ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກພຽງກ່ອນເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ,

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳອະທິຖານຂອງດານເືອນໃນບົດທີ 2.

ຖ້າແລະເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ປະສົບການຂອງດານເືອນ, ທູດສະຫວັນຄາບຣີເຮນຈະມາແຕະຕ້ອງ, ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້

ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາ, ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປະທານ “ທັກສະ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ” ແກ່ພວກເຂົາ.

ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາຄີຜູ້ທີ່ “ເຂົ້າໃຈ” “ການເພີ່ມຂຶ້ນແຫ່ງຄວາມຮູ້”

ເມື່ອຄວາມລັບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກເປີດຜະນຶກອອກ.

ແລະທ່ານໄດ້ແຈ້ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ, ໂອ ດານເືອນ, ບັດນີ້

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກມາເພື່ອປະທານສະຕິບັນຍາ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທ່ານ.

ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຄຳອ້ອນວອນຂອງທ່ານ ພຣະບັນຊາໄດ້ອອກໄປ,

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອສຳແດງແກ່ທ່ານ; ເພາະທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກຢ່າງຍິ່ງ: ເພາະສະນັ້ນ

ຈົ່ງເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ ແລະພິຈາລະນານິມິດ. ດານເືອນ 9:22, 23.

ນິມິດທີ່ດານເືອນຖືກບອກໃຫ້ພິຈາລະນານັ້ນ ແມ່ນນິມິດ “mareh” ກ່ຽວກັບການບາກົດ.

ກາບຣີເຮນຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດວຽກງານທີ່ຕົນໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນບົດທີແປດ

ເມື່ອລາວໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເືອນເຂົ້າໃຈນິມິດ “mareh”. ໃນບົດທີຫົກ

ລາວໄດ້ກັບຄືນມາເພື່ອສຳເລັດການອະທິບາຍ. ໃນບົດທີໜຶ່ງ
ດານເຮັດບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງອານາຈັກບາບໂລນອິກຕ໌ໄປ
ແຕ່ຢູ່ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຈັກກະພັດເມໂດ-ເປີເຊຍ.

ເມື່ອກາບຣີອິອນສັງໃຫ້ດານເຮັດ "ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ" ແລະ "ພິຈາລະນານິມິດ,"
ທ່ານກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຂະບວນການແຫ່ງການແຍກຈຳແນກທາງຈິດໃຈ ຊຶ່ງທ່ານປະສົງໃຫ້ດານເຮັດນຳໃຊ້.
ຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ເຂົ້າໃຈ" ແລະ "ພິຈາລະນາ" ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮັດຊຶ່ງກັນ. ຄຳນັ້ນຄື "biyn,"
ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າ ການແຍກຈຳແນກທາງຈິດໃຈ. ຄຳພາສາເຮັບເຮັດຖືກແປວ່າ "ເລື່ອງ" ແມ່ນ "dabar,"
ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າ "ພຣະຄຳ". ດັ່ງນັ້ນ ກາບຣີອິອນຈຶ່ງກຳລັງແຈ້ງແກ່ດານເຮັດ
ແລະຜູ້ທີ່ທ່ານເປັນຕົວແທນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໃຫ້ແບ່ງແຍກພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຈົ່ງພາກພຽນສະແດງຕົນເອງໃຫ້ເປັນທີ່ຊົມພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເປັນຄົນງານທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລະອາຍ
ຜູ້ທີ່ແບ່ງແຍກພຣະວາຈາແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ. 2 ຕີມທຽວ 2:15

ຄຳວ່າ "matter" ຍັງຖືກດານເຮັດໃຊ້ໃນບົດທີສິບ ຂໍ້ທີໜຶ່ງ ບ່ອນທີ່ມັນຖືກແປເຖິງສາມຄັ້ງວ່າ "thing."

ໃນບົດສາມແຫ່ງລາຊະການຂອງກະສັດໄຊຣັດແຫ່ງເປີເຊຍ ມີຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຖືກສຳແດງແກ່ດານເຮັດ
ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າເບນເຕຊັດຊາ; ແລະຂໍ້ຄວາມນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ວ່າເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ:
ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດນັ້ນ. ດານເຮັດ 10:1.

ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ, ຄຳວ່າ "ນິມິດ" ແມ່ນນິມິດ "mareh" ແຫ່ງການບາກົດ,
ແລະດານເຮັດກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈທັງເລື່ອງນັ້ນ (ຂໍ້ເລື່ອງ) ແລະທັງນິມິດ ("mareh") ດ້ວຍ.
ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວສາມແຫ່ງບົດທີໜຶ່ງ,
ກາບຣີອິອນໄດ້ແນະນຳດານເຮັດໃຫ້ແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຂໍ້ເລື່ອງແລະນິມິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ແລະໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງແຫ່ງບົດທີສິບ ທ່ານກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈທັງຂໍ້ເລື່ອງ (ສິ່ງນັ້ນ) ແລະນິມິດ ("mareh") ດ້ວຍ.
ກາບຣີອິອນກຳລັງແຈ້ງແກ່ດານເຮັດໃນບົດທີໜຶ່ງ ໃຫ້ຮັບຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ (ແບ່ງແຍກຢ່າງຖືກຕ້ອງ)
ລະຫວ່າງຂໍ້ເລື່ອງແລະນິມິດ. ນິມິດນັ້ນແມ່ນນິມິດ "mareh" ແລະ "ຂໍ້ເລື່ອງ," ຫຼື "ສິ່ງນັ້ນ," ແມ່ນນິມິດ
"chazon".

ໃນບົດທີ່ແປດ ນິມິດທັງສອງໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້, ແລະໄດ້ມີການຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ
ເພາະດານເຮັດບາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈນິມິດ "chazon,"
ແຕ່ກາບຣີອິອນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເຮັດເຂົ້າໃຈນິມິດ "mareh."
ເມື່ອກາບຣີອິອນເລີ່ມຕົ້ນພາລະກົດໃນການເຮັດໃຫ້ດານເຮັດເຂົ້າໃຈ "ເລື່ອງ" ແລະ "ນິມິດ" ນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ດານເຮັດສັງເກດວ່າ ນິມິດທັງສອງນັ້ນເປັນນິມິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ແລະທ່ານໄດ້ແຈ້ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ໂອ ດານເຮັດ,
ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກມາເພື່ອປະທານສະຕິບັນຍາ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທ່ານ.
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄຳວົງວອນຂອງທ່ານ ພຣະບັນຊາໄດ້ອອກໄປແລ້ວ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອສຳແດງແກ່ທ່ານ; ເພາະທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຮັກຢ່າງຍິ່ງ: ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ
ແລະພິຈາລະນານິມິດ. ເຈັດສິບອາທິດໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເຫນືອຊົນຊາດຂອງທ່ານ
ແລະເຫນືອນະຄອນບໍລິສຸດຂອງທ່ານ ເພື່ອໃຫ້ການລະເມີດສິ້ນສຸດລົງ,
ແລະເພື່ອທ່ານໃຫ້ບາບທັງຫລາຍສິ້ນສຸດ, ແລະເພື່ອກະທຳການລົບລ້າງບາບຊົ່ວ,
ແລະເພື່ອນຳຄວາມຊອບທຳອັນເປັນນິດເຂົ້າມາ, ແລະເພື່ອປະທັບຕານນິມິດ ແລະຄຳພະຍາກອນ,
ແລະເພື່ອເຈີມຜູ້ບໍລິສຸດທັງສອງ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ນັບແຕ່ການອອກໄປຂອງພຣະບັນຊາໃຫ້ພົ້ນຢູ່
ແລະສ້າງເຢຣູຊາເລັ່ມຂຶ້ນໃໝ່ ຈົນເຖິງພຣະເມຊີອາ ອົງເຈົ້ານາຍ ຈະມີເຈັດອາທິດ ແລະຫົກສິບສອງອາທິດ:
ຖະໜົນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະກຳແພງດ້ວຍ, ແມ່ນແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ.

ແລະພາຍຫລັງຫົກສິບສອງອາທິດນັ້ນ ພຣະເມຊີອາຈະຖືກຕັດອອກ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະອົງເອງ;
ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້ານາຍຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນ ຈະທຳລາຍນະຄອນ ແລະສະຖານບໍລິສຸດ;
ແລະຈຸດຈົບຂອງມັນຈະມາດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມ, ແລະຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງສົງຄາມ
ຄວາມຮ້າງເປົ່າໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້. ແລະທ່ານນັ້ນຈະຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫລາຍໃນໜັງສືອາທິດ:
ແລະໃນກາງອາທິດ ທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຢຸດເຊົາລົງ,
ແລະເນື່ອງດ້ວຍການແຜ່ກວ້າງຂອງສົງໜ້າກຽດຊັງ ທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ມັນຮ້າງເປົ່າ,
ແມ່ນຈົນເຖິງການສິ້ນສຸດຢ່າງຄົບຖ້ວນ,
ແລະສົງໜ້າກຽດຊັງໄວ້ນັ້ນຈະຖືກເທລົງເຫນືອຜູ້ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ. ດານເຮອນ 9:22-27.

ກາບຣີເອນປາຖະໜາໃຫ້ດານເຮອນຕະໜັກວ່າ ອົງປະກອບຂອງທັງນິມິດ "chazon" ແລະນິມິດ "mareh"
ຈະຖືກສະແດງຢູ່ໃນການອະທິບາຍທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ດານເຮອນ. ການອະທິບາຍນັ້ນຈະກ່າວເຖິງທັງສອງນິມິດ, ແລະ
ເປັນໜ້າທີ່ຂອງດານເຮອນທີ່ຈະແບ່ງແຍກນິມິດທີ່ກ່າວເຖິງການຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະພົນບໍລິວານນັ້ນອອກ
ຈາກນິມິດທີ່ນຳໄປສູ່ການປາກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ກາບຣີເອນໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ ນັບແຕ່ພຣະລາຊດຳລັດຂອງອາຕາຊາເຊສໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ.,
ຈະມີຊ່ວງເວລາສີ່ອ້ອມເກົ້າສິບປີທີ່ຖືກ "ຕັດອອກ" ຈາກສອງພັນສາມຮ້ອຍປີຂອງນິມິດເລື່ອງຄຳແລະເຊົ້າ
ຊົງເປັນນິມິດທີ່ໄດ້ມອບໄວ້ເປັນພິເສດສຳລັບຊາວຢິວ. ໃນຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຫາກໄດ້ອ້າງເຖິງນັ້ນ, ຄຳວ່າ "ກຳນົດໄວ້"
ຖືກລະບຸໄວ້ສາມເທື່ອ, ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນສອງຄຳພາສາເຮັບເຮັດໃນຕາຕ່າງກັນ ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປເປັນ
"ກຳນົດໄວ້" ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ. ເທື່ອທຳອິດທີ່ຄຳວ່າ "ກຳນົດໄວ້" ຖືກລະບຸແມ່ນຢູ່ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວສີ,
ແລະຄຳພາສາເຮັບເຮັດນີ້ຄື "chathak" ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຕັດອອກ".

ມັນຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ອີສາເອນໄດ້ຮັບໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດລອງໜຶ່ງ
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຈາກພຣະລາຊກຳນົດສະບັບທີ່ສາມຂອງ Artaxerxes ແລະຈະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການເອົາຫີນຂວ້າງ
Stephen ໃນປີ ຄ.ສ. 34. ສີ່ອ້ອມເກົ້າສິບປີນັ້ນໄດ້ຖືກ "ຕັດອອກ"
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາຄຳພະຍາກອນທີ່ສິ້ນກວ່າ
ຢູ່ພາຍໃນຄຳພະຍາກອນທີ່ຍາວກວ່າສີ່ສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ. ຈຳນວນ "ສີ່ອ້ອມເກົ້າສິບ"
ເປັນສັນຍາລັກຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ ດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນພະຍານໄວ້.

ແລ້ວເປົ່າໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະກ່າວວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າ, ຖ້າພົນອ້ອງຂອງຂ້ານອ້ອມເຮັດບາບຕໍ່ຂ້ານອ້ອມ
ຂ້ານອ້ອມຄວນຍົກໂທດໃຫ້ເຂົາຈັກເທື່ອ? ເຖິງເຈັດເທື່ອຫລື? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ,
ເຮົາບໍ່ໄດ້ບໍ່ອາທ່ານວ່າເຖິງເຈັດເທື່ອ ແຕ່ວ່າເຖິງເຈັດສິບເທື່ອເຈັດ. ມັດທາຍ 18:22

ການໃຫ້ອະໄພມີຈຸດສິ້ນສຸດ, ແລະຈຸດສິ້ນສຸດນັ້ນຖືກສະແດງໂດຍຈຳນວນ "ສີ່ອ້ອມເກົ້າສິບ." ໄລຍະ
"ສີ່ອ້ອມເກົ້າສິບ" ບໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດລອງສຳລັບຊາວຢິວ
ນັບແຕ່ການຊ່ວຍກູ້ຂອງພວກເຂົາ
ຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງມືຈອກແຫ່ງເວລາທົດລອງຂອງຕົນໃນການເອົາຫີນຂວ້າງສະເຕຟາໂນ. ໄລຍະ
"ສີ່ອ້ອມເກົ້າສິບ" ບໍ່ຍັງກ່ຽວໂຍງກັບຄຳສາບແຊ່ງແຫ່ງ "ເຈັດເທື່ອ" ໃນ ເລວີນີຕີ ບົດ 26 ອີກດ້ວຍ.
ໃນພຣະຄຳພິມພຽງສອງບ່ອນເທົ່ານັ້ນທີ່ກ່າວເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ໄດ້ຊົມຊົມບັນດາວັນຊະປາໂຕຂອງນາງ.
ບ່ອນທຳອິດພົບໄດ້ໃນ ເລວີນີຕີ ບົດ 26.

ແລະຖ້າພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ອ່ອມຟັງເຮົາເພາະເຫດການທັງໝົດນີ້ ແຕ່ຍັງດຳເນີນຕົນຕໍ່ຕ້ານເຮົາ; ເມື່ອນັ້ນ
ເຮົາຈະດຳເນີນຕົນຕໍ່ຕ້ານພວກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພິເສດດ້ວຍ; ແລະເຮົາ, ແມ່ນເຮົາເອງ,
ຈະຕີສິ້ນພວກເຈົ້າເຈັດເທື່ອເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກເຈົ້າຈະກິນເນື້ອໜັງຂອງບຸດຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະພວກເຈົ້າຈະກິນເນື້ອໜັງຂອງບຸດສາວຂອງພວກເຈົ້າ.

ແລະເຮົາຈະທຳລາຍບ່ອນສູງທັງຫລາຍຂອງພວກເຈົ້າ ແລະຈະໂຄ່ນຮຸນເຄົາລົບຂອງພວກເຈົ້າລົງ
ແລະຈະໂຍນຊາກສົບຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງຊາກສົບຂອງຮູບບົນອັນໄຮ້ຄຳຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະຈົດວິນຍານຂອງເຮົາຈະຊົງຊັງພວກເຈົ້າ. ແລະເຮົາຈະກະທຳເມືອງຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ
ແລະຈະນຳສະຖານບໍລິສຸດທັງຫລາຍຂອງພວກເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມພິນາດ
ແລະເຮົາຈະບໍ່ດົມກິນຫອມແຫ່ງເຄື່ອງຫອມອັນພິຈາລະນາຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະເຮົາຈະນຳແຜ່ນດິນໃຫ້ເຂົ້າສູ່ຄວາມຮ້າງເປົ່າ;
ແລະສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຈະປະຫລາດໃຈຕໍ່ມັນ.
ແລະເຮົາຈະກະຈາຍພວກເຈົ້າໄປທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດ ແລະຈະຊັກດາບອອກຕາມຫລັງພວກເຈົ້າໄປ;
ແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າຈະຮ້າງເປົ່າ ແລະເມືອງຂອງພວກເຈົ້າຈະພິນາດ. ເມື່ອນັ້ນ
ແຜ່ນດິນຈະຊຸ້ມຊົມວັນຊະບາຕິຂອງມັນ ຕະຫລອດເວລາທີ່ມັນນອນຮ້າງເປົ່າ
ແລະພວກເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ; ແມ່ນໃນເວລານັ້ນ ແຜ່ນດິນຈະໄດ້ພັກ
ແລະຊຸ້ມຊົມວັນຊະບາຕິຂອງມັນ. ຕະຫລອດເວລາທີ່ມັນນອນຮ້າງເປົ່າ ມັນຈະໄດ້ພັກ;
ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ພັກໃນວັນຊະບາຕິທັງຫລາຍຂອງພວກເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ເທິງມັນ. ພຣະທຳ ເລວີ
26:27–35.

ການລົງໂທດແຫ່ງ "ເຈດໄທອີ" ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງສະເໜີໃນບົດທີສອງສົບຫົກ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກກະຈັດກະຈາຍ ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະ "ຊຸ້ມຊົມວັນຊະບາຕິຂອງນາງ." ດານເືອນ
ແລະຜູ້ມີຄຸນຄ່າສາມຄົນໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ
ເພື່ອໃຫ້ຄຳສາບແຈ້ງຂອງໄມເຊສຳເລັດຜົນ ແລະການກະຈັດກະຈາຍເປັນເວລາເຈັດສົບປີນັ້ນ
ກໍເປັນບົດຮຽນວັດຖຸເຊິ່ງສັນຍະລັກຂອງການກະຈັດກະຈາຍເປັນເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ.
ມັນເປັນບົດຮຽນວັດຖຸເຊິ່ງພະຍາກອນ ຄ້າຍກັນກັບໄພແຫ່ງແລ້ງສາມປີເຄິ່ງຂອງເອລີຢາ
ໃນລະຫວ່າງການຂົນເຜີຍຂອງນາງເຢເຊເບນ. ສາມປີເຄິ່ງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງສາມປີເຄິ່ງເຊິ່ງພະຍາກອນ
ຊຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສົບປີແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາ ຕັ້ງແຕ່ປີ 538 ຈົນເຖິງ 1798.
ເຈດໄທອີເປັນສັນຍະລັກຂອງ "ເຈດໄທອີ"
ເໝືອນດັ່ງທີ່ສາມປີເຄິ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງຖົນກັ່ນດານເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສົບປີ.
ເຈດໄທອີເປັນແຫ່ງການເປັນເຊື້ອຂອງດານເືອນຕາມທິດເຮມີຢາໄດ້ລະບຸໄວ້ ເປັນຕົວແທນຂອງ "ສີຮ້ອຍເກົ້າສົບ"
ປີ.

ແລະພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ
ໄດ້ຊົງສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະອົງໄປຫາເຂົາເຈົ້າເລື້ອຍໆ ຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຕູ້ ແລະຊົງສົ່ງໄປ
ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງມີພຣະກະລຸນາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະຕໍ່ທັງປະທັບຂອງພຣະອົງ;
ແຕ່ເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ເຢາະເຍື້ອບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດູກຸກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ
ແລະທາລຸນບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ
ຈົນພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຢໂຫວາລຸກຂຶ້ນຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຈົນບໍ່ມີທາງຮັກສາ. ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງນຳກະສັດແຫ່ງຊາວຄານເດຍມາໂຈມເຂົ້າ
ຜູ້ໄດ້ຂ້າຊາຍໜຸ່ມຂອງເຂົາດ້ວຍດາບຢູ່ໃນພຣະນິເວດອັນບໍລິສຸດຂອງເຂົາ
ແລະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຊາຍໜຸ່ມຫຼືຍິງສາວ ຄົນເຖົ້າ ຫຼືຜູ້ຫຼັງຄ່ອມເພາະຊະລາ;
ພຣະອົງຊົງມອບເຂົາທຸກຄົນເຂົ້າໃນມືຂອງຜູ້ນັ້ນ.
ແລະບັນດາພາຊະນະທັງປວງຂອງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ ທັງໃຫຍ່ແລະນ້ອຍ
ແລະຊັບສົມບັດຂອງພຣະນິເວດແຫ່ງພຣະເຢໂຫວາ
ແລະຊັບສົມບັດຂອງກະສັດກັບຂອງບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງ—ທັງໝົດນີ້ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ນຳໄປບາບໂລນ.
ແລະເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ເຜົາພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະທຳລາຍກຳແພງເຢຣູຊາເລັມລົງ
ແລະເຜົາບັນດາພະລາຊະວັງຂອງນະຄອນນັ້ນດ້ວຍໄຟ
ແລະທຳລາຍພາຊະນະອັນງົດງາມຂອງນະຄອນນັ້ນທັງໝົດ. ແລະຜູ້ທີ່ລີ້ອອກຈາກດາບ

ຜູ້ນັ້ນໄດ້ກ່າວຕ້ອນໄປບາບໂລນ;
ແລະທຶນນີ້ເຂົ້າທັງຫຼາຍເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນແລະແກ່ບຸດຫຼານຂອງຜູ້ນັ້ນ
ຈົນເຖິງການຄອງລາດຂອງອານາຈັກເປີເຊຍ;
ເພື່ອໃຫ້ພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາທາງປາກຂອງເຢເຣມີຍາສຳເລັດ
ຈົນແຜ່ນດິນໄດ້ເສບສຸກໃນວັນສະບາໂຕຂອງນາງ; ເພາະຕະຫຼອດເວລາທີ່ນາງຖືກປະປ່ອຍໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ
ນາງກໍຮັກສາວັນສະບາໂຕ ເພື່ອໃຫ້ຄົບເຈັດສິບປີ. ບັດນີ້ໃນປີທຳອິດແຫ່ງການຄອງລາດຂອງໄຊຣັດ
ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ ເພື່ອວ່າພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາຊົງຕັດໄວ້ທາງປາກຂອງເຢເຣມີຍາຈະສຳເລັດ
ພຣະເຢໂຫວາໄດ້ຊົງປຸກເຮົ້າຈິດໃຈຂອງໄຊຣັດ ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ
ຈົນຜູ້ນັ້ນໄດ້ປະກາດໄປທົ່ວອານາຈັກທັງໝົດຂອງຕົນ ແລະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນດ້ວຍ
ມືໃຈຄວາມວ່າ, "ໄຊຣັດ ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ ກ່າວດັ່ງນີ້, ພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ
ໄດ້ຊົງປະທານອານາຈັກທັງສິ້ນໃນແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ແກ່ເຮົາ;
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບໝາຍໃຫ້ເຮົາສ້າງພຣະນິເວດຫຼັກໜຶ່ງເພື່ອພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ຊົງຢູ່ໃນຢູດາ.
ໃນໝູ່ພວກທ່ານທັງໝົດ ຜູ້ໃດເປັນຄົນໃນບັນດາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ?
ຂໍໃຫ້ພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ນັ້ນສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນໄປເຖິງ." 2 ຂ່າວຄາວ
36:15-23.

ການອ້າງອີງພຽງສອງແຫ່ງໃນພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ໄດ້ຊົມຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງມັນ
ແມ່ນກ່ຽວເນື່ອງກັບການກະຈັດກະຈາຍຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະການເປັນຊະເລີຍເຈັດສິບປີ
ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄດ້ຊົມຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງມັນ.
ມັນເທົ່າກັບຈຳນວນວັນຊະບາໂຕທີ່ພວກຍິວບໍ່ໄດ້ຍອມໃຫ້ແຜ່ນດິນໄດ້ຊົມຊົມການພັກຜ່ອນ.
ການທີ່ແຜ່ນດິນໄດ້ພັກຜ່ອນເປັນເວລາເຈັດສິບປີ ເປັນຕົວແທນຂອງຈຳນວນປີທັງໝົດທີ່ການກະບົດຕໍ່ພຣະບໍ
ນຍັດໃຫ້ປ່ອຍແຜ່ນດິນໄດ້ພັກຜ່ອນໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນ. ການຄຳນວນຢ່າງງ່າຍດາຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນ
"ສີຣ໌ອຍເກຣັກສິບ" ບົດແຫ່ງການກະບົດ ຈະມີລວມທັງໝົດເຈັດສິບປີທີ່ແຜ່ນດິນບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ.

ສີຣ໌ອຍເກຣັກສິບປີໄດ້ຖືກກຳນົດຕັດອອກຈາກສອງພັນສາມຮ້ອຍປີເປັນໄລຍະແຫ່ງການທົດລອງສຳລັບຊາວຢິວ,
ແລະ "ສີຣ໌ອຍເກຣັກສິບ" ບົນນີ້ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບການກະຈັດກະຈາຍໃນ "ເຈັດເທື່ອ"
ຂອງພຣະທຳເລວີບົດທີ 26.

ນິມິດ "chazon" ກ່ຽວກັບການຖືກຢຽບຍຳ ແລະ ນິມິດ "mareh"
ກ່ຽວກັບການບາກົດໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີນັ້ນ ແຕກຕ່າງກັນຈາກກັນ,
ແຕ່ກໍມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງຕໍ່ກັນ. ເຊັ່ນດຽວກັບດານເຮອນ,
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງແບ່ງແຍກນິມິດທັງສອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ໃນຂະນະດຽວກັນກັບຮູ້ຄວາມເຊື່ອມພັນຂອງມັນຕໍ່ກັນ. ເຈັດສິບປີແຫ່ງການຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນຊະເລີຍ
ຊົງນຳໄປສູ່ພຣະລາຊກຳນົດສາມສະບັບທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຢິວກັບຄືນໄປແລະສ້າງກຸງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່,
ເປັນຕົວແທນຂອງ "ສີຣ໌ອຍເກຣັກສິບ" ບົດແຫ່ງການກະບົດຂອງຊາວຢິວຕໍ່ພັນທະສັນຍາ
ໃນເລື່ອງການປ່ອຍໃຫ້ແຜ່ນດິນໄດ້ພັກ.

ເມື່ອພຣະລາຊະດຳລັດສະບັບທີ່ສາມໄດ້ຊີ້ບອກໂອກາດຂອງພວກເຂົາໃນການກັບຄືນໄປ ແລະ ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່,
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ "ສີຣ໌ອຍເກຣັກສິບ" ບົດແຫ່ງເວລາທົດລອງ, ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາຖືກທົດສອບດ້ວຍຊ່ວງເວລາດຽວ
ກັນກັບທີ່ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາໄດ້ນຳໄປສູ່ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ການກະຈັດກະຈາຍຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອສິ້ນສຸດ "ສີຣ໌ອຍເກຣັກສິບປີ" ຄົງທີ່ສອງ,
ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາຈະນຳການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ການກະຈັດກະຈາຍຂອງພວກເຂົາທຳມາກາງບັນດາຄົນຕ່າງຊາດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.

ການກະຈັດກະຈາຍໃນການເປັນຊະເລີຍເຈັດສິບປີໄດ້ມີການກະບົດເປັນເວລາ "ສີຮ້ອຍເກົ້າສິບ" ບົນໜ້າມາກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກການເປັນຊະເລີຍເຈັດສິບປີນັ້ນແລ້ວ ກໍຍັງມີ "ສີຮ້ອຍເກົ້າສິບປີ" ອີກ ຂອງການກະບົດຕໍ່ໄປ.

ໄລຍະເວລາ "ສີຮ້ອຍເກົ້າສິບ" ບໍ່ທຳອິດ, ຊຶ່ງໄດ້ນຳມາເຖິງການຜັກຜ່ອນຂອງແຜ່ນດິນເປັນເວລາເຈັດສິບປີ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ເມື່ອຄົບສິ້ນ "ສີຮ້ອຍເກົ້າສິບ" ບໍ່ທຳອິດຕັດອອກຈາກສອງພັນສາມຮ້ອຍປີນັ້ນ, ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມກໍໄດ້ຖືກທຳລາຍອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ເພາະພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ການເປັນເຊີຍເປັນທາດເຈັດສິບປີຂອງອີສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນໃນບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະຈັດກະຈາຍ "ເຈັດເທືອ," ແລະ ຊົດສະເຕີໄວທໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊີຍເປັນທາດຂອງອີສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນໃນບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ເປັນແບບຍ່າງລ່ວງໜ້າຂອງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊີຍເປັນທາດຂອງອີສະຣາເອນຜ່າຍຈົດວິນຍານໃນບາບໂລນຜ່າຍຈົດວິນຍານ.

"ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເທິງໂລກນີ້ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບເປັນເຊີຍຢ່າງແທ້ຈິງ ຕະຫຼອດຊ່ວງເວລາອັນຍາວນານແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຢ່າງບໍ່ຍັງຢຸດນີ້ ເໝືອນດັ່ງທີ່ບັນດາບຸດທຸກໆຂອງອີສະຣາເອນຖືກກັກເປັນເຊີຍຢູ່ໃນບາບໂລນໃນລະຫວ່າງເວລາແຫ່ງການເປັນເຊີຍນັ້ນ." Prophets and Kings, 714.

ໄລຍະເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີນັບຈາກປີ 538 ຫາ 1798 ເປັນແບບຍ່າງໜຶ່ງຂອງ "ເຈັດເທືອ." ເມື່ອຄົບກຳນົດເຈັດສິບປີ ຊາວຢິວໄດ້ກັບຄືນມາເພື່ອພົ້ນພາດລະສ້າງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່. ການກັບຄືນຂອງເຂົາໃນຊ່ວງພຣະບັນຊາສາມສະບັບນັ້ນ ໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ (457 ກ່ອນ ຄ.ສ.) ຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີແຫ່ງນິມິດ "mareh" ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການບາກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ພຣະບັນຊາທັງສາມສະບັບໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະຈຳເປັນຕ້ອງມີພຣະບັນຊາທັງສາມສະບັບເພື່ອໃຫ້ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເລີ່ມຂຶ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມກັບຄືນແລະກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ດ້ວຍພຣະບັນຊາສະບັບທຳອິດຂອງ Cyrus.

"ໃນບົດທິເຈັດຂອງພຣະທຳເອຊະຣາ ມີພຣະລາຊະກຳນົດນັ້ນບາກົດຢູ່ ຂໍ້ 12-26. ໃນຮູບແບບທິສົມບູນທິສຸດ ມັນໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍອາຕາເຊີຊັດ ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ, ໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແຕ່ໃນ ເອຊະຣາ 6:14 ໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະນິເວດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຶນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກກໍ່ສ້າງ 'ຕາມພຣະບັນຊາ [ພຣະລາຊະກຳນົດ, ໃນຂໍ້ສັງເກດຂ້າງ] ຂອງກະສັດໄຊຣັດ, ດາຣິອັດ, ແລະ ອາຕາເຊີຊັດ ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ.' ກະສັດທັງສາມອົງນີ້ໂດຍການລົດເລີ່ມ, ການຍື່ນຢືນຊ້ຳອີກ, ແລະການເຮັດໃຫ້ພຣະລາຊະກຳນົດນັ້ນສົມບູນ ໄດ້ນຳມັນໄປສູ່ຄວາມຄົບຖ້ວນອັນຄຳພະຍາກອນກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໝາຍເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງ 2300 ປີ. ເມື່ອຖືເອົາປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ພຣະລາຊະກຳນົດນັ້ນໄດ້ສຳເລັດສົມບູນ ເປັນວັນທີຂອງພຣະບັນຊາ, ຂໍ້ກຳນົດທຸກປະການໃນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເຈັດສິບອາທິດ ກໍໄດ້ບາກົດວ່າສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວ." The Great Controversy, 326.

ນັບແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1844 ທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມິດໄດ້ເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະດັ່ງທີ່ພຣະລາຊະກຳນົດສາມສະບັບໄດ້ໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ, ທູດສະຫວັນສາມອົງນັ້ນກໍໄດ້ໝາຍເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ. ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງພ້ອມກັບການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພ້ອມກັບການມາຮອດຂອງພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທີສາມ,

ເພາະພຣະເຢຊູຊົງເຊື່ອມໂຍງຈຸດສັນສຸດຂອງສົງໄສກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໄສນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ຊາວຢິວໄດ້ລົງມືກັບຄຳພາຍໃຕ້ພຣະດຳລັດສະບັບທຳອິດ, ແລະໃນປະຫວັດຂອງພຣະດຳລັດສະບັບທີສອງ ພວກເຂົາໄດ້ສຳເລັດພຣະວິຫານ. ທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະກ່ອນໜ້າວັນທີນັ້ນ ກຸ່ມມົນເລີ່ມໄດ້ສຳເລັດພຣະວິຫານຜ່ານຍານພິພິດເຂົ້າໄດ້ອ້ອມມາຈາກບາບໂລນຟາ ຍວນຍານເພື່ອກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່. ມັນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສຳເລັດ, ເພາະວ່າໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ. ພຣະວິຫານນັ້ນຄືປະຊາຊົນມົນເລີ່ມຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແລະຜູ້ທີ່ໄປໂຕໄດ້ລະບຸວ່າເປັນພຣະວິຫານ.

ພວກທ່ານດ້ວຍ, ເປັນເຫມືອນກັບຫົນທົນຊີວິດ, ກ່າວວ່າຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເປັນເຮືອນຜ່ານຍານ, ເປັນບຸໂຮຫົດອັນບໍ່ລົ້ງ, ເພື່ອຖອດອອກຈາກຊາວຢິວຍວນຍານ ອັນເປັນທີ່ຊົງພິພິດພຣະທັຍແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ. 1 ເປໂຕ 2:5

ພຣະວິຫານຂອງພວກມົນເລີ່ມໄດ້ຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ເຖິງ 1844, ຊຶ່ງເປັນເວລາສືບສັນຫົກປີ, ຫຼືໃນຄວາມໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນແມ່ນສາມວັນ, ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລະບຸວ່າ ການຍົກພຣະວິຫານຂຶ້ນນັ້ນໃຊ້ເວລາສາມວັນ.

ແລະເຫດສະການບັດສະຄາຂອງພວກຢິວກໍ່ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະໄດ້ພົບໃນພຣະວິຫານພິພິດທຶນຊາຍຽວ, ແກະ, ແລະນົກເຂົ້າ, ແລະພວກແລກເງິນກັນຢູ່ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຮັດແລ້ວອ້ອມເຊື່ອກເສັ້ນນ້ອຍໆແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຂັບລ່ວງພວກເຂົາທັງໝົດອອກຈາກພຣະວິຫານ, ທັງຝຽງແກະ ແລະຝຽງວັດວັຍ; ແລະໄດ້ເຫຼົ້າຂອງພວກແລກເງິນອອກ, ແລະຄວາມໄຕະທັງຫລາຍ. ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທຶນນົກເຂົ້າວ່າ, ຈົ່ງເອົາສົງເຫລົ່ານີ້ໄປເສຍຈາກທົນ; ຢ່າເຮັດພຣະນິເວດຂອງພຣະບໍດີຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນເຮືອນການຄ້າ. ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ລະນຶກໄດ້ວ່າ ມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ, ຄວາມຮ້ອນຮົນເພື່ອພຣະນິເວດຂອງພຣະອົງໄດ້ຜ່າຜານຂ້າງອ້ອມ. ເຫດສະນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວແກ່ພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຈະສະແດງໝາຍສຳຄັນອັນໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ, ເມື່ອທ່ານເຮັດສົງເຫລົ່ານີ້? ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງທຳລາຍພຣະວິຫານນີ້ເສຍ, ແລະໃນສາມວັນເຮົາຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃໝ່. ເຫດສະນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ພຣະວິຫານນີ້ໃຊ້ເວລາສ້າງເຖິງສືບສັນຫົກປີ, ແລະທ່ານຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃນສາມວັນຫລໍ່? ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ. ໂຢຮັນ 2:13–21.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ

ເມື່ອຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳມາລາກີ ຄຳທຳນາຍນັ້ນໄດ້ສຳເລັດລົງແລ້ວເມື່ອພຣະຄຣິດຊຳລະພຣະວິຫານ ດັ່ງທີ່ພົງໄດ້ຊື້ໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະທຳຢອນ.

“ໃນການຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກຜູ້ຊື້ແລະຜູ້ຂາຍຂອງໂລກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດພັນທະກົດຂອງ ພຣະອົງໃນການຊຳລະຈົດໃຈໃຫ້ພົ້ນຈາກມົນທົນແຫ່ງບາບ,—ຈາກຄວາມປາຖະໜາຜ່ານໂລກ, ຈາກຕົນຫາອັນແກ່ຕົວ, ຈາກນີ້ອັນຊົດຮ້າຍ ທີ່ຮັດໃຫ້ຈົດວັນຍານເສື້ອມຊາມ. ‘ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງເຮົາໄປ, ແລະທ່ານນັ້ນຈະຈັດແຈງທາງໄວ້ຂ້າງໜ້າເຮົາ: ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ພິພິດເຈົ້າສະແຫວງຫາ, ຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ຄືຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຜູ້ພິພິດເຈົ້າບໍ່ຕື່ນໃນທ່ານ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະມາ, ພຣະຢາວແຫ່ງບັນດາພົນກ່າວໄວ້. ແຕ່ໃຜຈະອາດທົນຢູ່ໄດ້ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງທ່ານ?

ແລະໃຜຈະຢືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອທ່ານບາກົດ? ເພາະທ່ານເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫຼອມຊຳລະ,
ແລະເໝືອນສະບູຂອງຄົນຟອກຜ້າ: ແລະທ່ານຈະນັ່ງດັງຜູ້ຫຼອມແລະຜູ້ຊຳລະເຖິງ:
ແລະທ່ານຈະຊຳລະບັນດາລູກຫຼານຂອງເຈດີ, ແລະຊຳລະພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງຄຳແລະເຖິງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຖ່ວຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວໃນຄວາມຊອບທຳ. ມາລາກີ 3:1-3.' The Desire
of Ages, 161."

ພຣະວິຫານໃນຍອນບົດທີສອງ ໄດ້ໃຊ້ເວລາສືບສອນໃນການກໍ່ສ້າງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ
ພຣະອົງຈະສ້າງພຣະວິຫານທີ່ຖືກທຳລາຍນັ້ນຂຶ້ນໃໝ່ໃນສາມວັນ. ຈາກປີ 1798 ຫາ 1844
ເປັນເວລາສືບສອນ, ແລະ ນີ້ຊື່ບົດບາດການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ (ວັນ),
ໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບສີ່, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍພຣະລາຊາກຳນົດສາມສະບັບ
ຊຶ່ງໄດ້ລົມຕົ້ນຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ.
ສືບສອນບົດນັ້ນແມ່ນໄລຍະເວລາທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກຕົ້ງພຣະວິຫານມົນເລີ່ມຕົ້ນ, ເພາະກ່ອນໜ້າເວລານັ້ນ
ສະຖານບໍລິສຸດຜ່າຍວົນຍານ ແລະ ອົງອາເອນຜ່າຍວົນຍານ ໄດ້ຖືກຢຽບຢູ່ລົງໂດຍ ບາບໂລນຜ່າຍວົນຍານ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານໃນເທດສະການບັດສະຄາ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພຣະລາຊາກຳນົດຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງກໍ່ກຳລັງເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ຜູ້ຈະມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາລາກີ ສຳເລັດລົງ. ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ
1844 ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ,
ແລະໄດ້ໃຊ້ເວລາສືບສອນໃນການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກທຳລາຍນັ້ນຂຶ້ນ.

"ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ
ເພື່ອການຊຳລະສະຖານບໍລິສຸດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນດານເອນ 8:14;
ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດໄປຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແຕ່ບູຮານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນດານເອນ
7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ
ດັ່ງທີ່ມາລາກີໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ລ້ວນແຕ່ເປັນຄຳພັນລະນາຂອງເຫດການດຽວກັນ;
ແລະເຫດການນີ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວເຂົ້າສູ່ພິທີສົມລົດ
ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງບັນຍາຍໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມຈາຣີສິບຄົນ ໃນມັດທາຍ 25." The Great
Controversy, 426.

ຄວາມພິເສດຄົງທຳອິດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798, ແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຄວາມພິເສດຄົງທຳອິດແມ່ນປີ 1844.
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາສືບສອນ, ໃນຊ່ວງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກຕົ້ງພຣະວິຫານແຫ່ງ Millerite ຂຶ້ນ,
ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດຈົບ, ເພາະທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຕ່າງໆຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການສິ້ນສຸດຂອງຄວາມພິ
ເສດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊົນຂອງພຣະອົງ,
ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຊົມອາດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງໄວ້ຄຽງຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສາຄຳສອນຂອງກາບຣີເອນທີ່ມີຕິດານເອນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ພຣະທຳພຣະນິມົດຕ້ອງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ປະຊາຊົນ. ຫຼາຍຄົນໄດ້ຖືກສອນວ່າ
ມັນເປັນພຣະທຳທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ແຕ່ມັນຖືກປະທັບຕາໄວ້ສຳລັບສະເພາະຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຈິງ ແລະ
ແສງສະຫວ່າງເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະທຳນັ້ນບັນຈຸຢູ່ ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດອອກໄປ
ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຈະມີອາດຕຽມພ້ອມສຳລັບເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວ້ອັນໃກ້ນີ້.
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຈະຕ້ອງຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະເປັນຄວາມຫວັງພຽງປະການດຽວສຳລັບ
ບຄວາມພັນຂອງໂລກທີ່ກຳລັງພົນາດ."

"ອັນຕະລາຍທັງຫຼາຍໃນວັນສຸດທ້າຍໄດ້ມາເຖິງເຮົາແລ້ວ, ແລະໃນວຽກງານຂອງເຮົາ
ເຮົາຈະຕ້ອງເຕືອນປະຊາຊົນເຖິງອັນຕະລາຍທີ່ເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນນັ້ນ.

ຢ່າໃຫ້ເຫດການອັນສຳຄັນແລະນຳເກງຂາມທຶຄຳພະຍາກອນໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນໃນໂລງນີ້
ຖືກປະລະໄວ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງ. ເຮົາແມ່ນຜູ້ສັງຂາວຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຮົາບໍ່ມີໄວລາທີ່ຈະສູນເສຍ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະເປັນຜູ້ຮ່ວມງານກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຢຊູຄຣິດ
ຈະສະແດງຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງຕໍ່ຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ພົບໄດ້ໃນປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້.
ດ້ວຍປາກກາແລະດ້ວຍສຽງ ເຂົາຈະພະຍາຍາມຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຊີ້ແຈງໃຫ້ແຈ້ງເຖິງສິ່ງອັນອັດສະຈັນທັງໝົດ
ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອສຳແດງເຜີຍ." Signs of the Times, July 4, 1906.